

IN MEMORIAM

Prof. dr. BRANISLAVA RAŠOVIĆ

U 54-oj godini života, 7. februara 1980. preminula je u Beogradu doktor Branislava Rašović, vanredni profesor mikrobiologije na Poljoprivrednom fakultetu u Novom Sadu.

Branislava Rašović rodila se 11. decembra 1926. u Kolašinu u uglednoj porodici Minića, gdje je stekla i osnovno obrazovanje Gimnaziju je završila u Titogradu, a Poljoprivredni fakultet — stočarski smjer u Zemunu 1951.

Svoju bogatu nastavnu aktivnost počela je u Srednjoj poljoprivrednoj školi u Prištini, nastavila u Bijeljini i završila na Poljoprivrednom fakultetu u Novom Sadu, gdje je od asistenta stigla do vanrednog profesora.

Dolaskom na Poljoprivredni fakultet uključila se u nastavni i naučnoistraživački rad na predmetu mikrobiologije. Odmah je izvodila praktičnu nastavu studentima stočarskog smjera. Rezultat njenog naučno-istraživačkog rada izrazio se nakon pet godina u doktorskoj disertaciji: »Uticaj rizosferne i zemljišne bakterioflora pšenice, kukuruza, šećerne repe i soje na populaciju azotobaktera u zemljištu«, objavljenoj kao posebno izdanje novosadskog Univerziteta.

Tokom svog dvadesetogodišnjeg rada na Poljoprivrednom fakultetu, dr. Branislava Rašović, u našim vodećim poljoprivrednim naučnim časopisima: Arhiv za poljoprivredne nauke, Savremena poljoprivreda, Zbornik Matice srpske i dr., sama ili kao koautor, objavila je 30 naučnih radova iz mikrobiologije zemljišta i mikrobiologije u stočarstvu. Naročito je radila na ispitivanju svojstava određenih grupa bakterija radi korišćenja njihovih metabolita u ishrani stoke (pilića i svinja).

Koautor je i u pisanju Praktikumuma iz mikrobiologije za studente poljoprivrednih fakulteta, koji je doživio i drugo izdanje, a obradilaje i svoj dio za treće dopunjeno izdanje, u pripremi za štampu.

I pored duže bolesti, prilično teških uslova života i primjerne brige za odgoj djece, doprinos nauci koji je pružala i ostavila za sobom dr Branislava Rašović nesumnjivo je veliki. Brojne vježbe, predavanja, ispiti i drugo ostaviće viđan trag među brojnim generacijama studenata i duboke korijene u oblasti mikrobiologije.

Teška bolest i smrt prekinuli su njen život i stvaralački rad. Njena djeca izgubila su ubrzo poslije očeve smrti, i svoju čestitu majku, Poljoprivredni fakultet i studenti vrsnog profesora i naučnika, a kolege uzornog druga i prijatelja.

Prof. dr Krana Mišković

Inž. NIKOLA M. MAROVIĆ

U saobraćajnoj nesreći 7. marta 1980. izgubio je život drug, prijatelj, neumorni radnik i vrsni stručnjak Nikola Milov Marović, diplomirani inženjer agronomije.

Rođen u Boljevićima (Crmnica) 1921. u porodici koja je iznad svega cijenila slobodu, Nikola je od malena bio nadahnut slobodarskim i revolucionarnim idejama. Takav se pokazao već za vrijeme gimnazijskog školovanja u Cetinju, gdje je 1940. primljen u SKOJ.

Nikola kao skojevac učestvuje u 13-julskom ustanku 1941. u borbama za oslobođenje Virpazara a potom kao borac Lovčenskog odreda, u kojem je bio sve do interniranja 1942. u Italiju a zatim u Njemačku, u logor smrti Mathauzen, gdje je ostao sve do oslobođenja 1945, kada se vratio u domovinu.

Nakon povratka u domovinu postaje član Komunističke partije Jugoslavije, završava gimnazijsku maturu u Titogradu i upisuje se na Poljoprivredno-Šumarski fakultet u Zemunu, koji završava 1950.

Nikola se na Fakultetu ističe društveno-političkim radom, zbog čega je više puta bio izabran u partijska rukovodstva i rukovodstva studentske omladine.

Po završetku studija upošljava se kao direktor Zemljoradničke zadruge u Batajnici (srez zemunski) a poslije toga dolazi u Crnu Goru, u Bar, gdje radi kao stručnjak u srezu, zatim u Zavodu za južne kulture a potom, po zadatku Sreskog komiteta Saveza komunista — Bar, odlazi u rodnu Crmnicu, gdje su ga izabrali za sekretara Mjesnog komiteta Saveza komunista Virpazara.

1958. prelazi u Titograd, prvo na dužnost načelnika za poljoprivredu Skupštine titogradske opštine a potom za direktora Poljoprivrednog dobra »Kruševac« — Titograd, zatim u Investicionu banku — Udruženu banku Titograd na dužnost savjetnika, gdje je ostao do kraja života. U Banci je bio izabran za sekretara Osnovne organizacije Saveza komunista.

U svom radu Nikola se odlikovao ne samo solidnim poznavanjem svoje struke, već veoma predanim i savjesnim odnosom prema svom poslu, krasile su ga i divne ljudske osobine koje je razvijao u kolektivima gdje je radio. Stoga je bio veoma omiljen i cijenjen među drugovima i u radu i u privatnom životu.

Nesebično je radio na svim poslovima i zadacima kako u Zemunu tako u Baru, Crmnici i Titogradu, gdje se tražio maksimum znanja, samoodricanja, prenebregavajući samoga sebe.

Uživao je opšte simpatije sredine i poštovanje svojih drugova i prijatelja. Nikola je bio svijetao primjer kako treba njegovati i razvijati međuljudske odnose. Vedar, iskren i uvijek ljudski inspirisan, nezaboravno je vezao ljude za sebe i osvajao svakoga ko bi s njim dolazio u dodir. Izuzetno srdačan i ljubazan, on je uvijek za svakoga imao toplu riječ, human odnos i konkretnu pomoć.

Ostao je u našem trajnom sjećanju kao vrstan drug, komunist, prijatelj i saradnik, a iznad svega kao čovjek humanista velike ljubavi prema ljudima i spremnosti da pomogne. U nama će uvijek živjeti sjećanja na njegov plemeniti, svijetli i vedri lik, spreman na sve dobro i konstruktivno, čime će služiti kao primjer kako se vole sloboda, poziv i svoj narod.

Za svoj rad i doprinos odlikovan je brojnim ratnim i poslijeratnim odlikovanjima, priznanjima i pohvalama.

Neka je vječna slava i hvala dragom drugu, kolegi i prijatelju Nikoli Maroviću, diplomiranom inženjeru, za njegov stvaralački rad, ljudske osobine i humani odnos prema ljudima i sredini u kojoj je živio i radio.

Milun Radonjić, dipl. inž.